

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Septimus. Quod maxima circumstantiarum sit meditatio
Diunitatis, quae subinde transit in contemplationis actum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

*Quod Maxima Circumstantiarum sit
Meditatio Diuinitatis, quæ subin-
de transiit in contempla-
tionis actum.*

ARTICVLVS SEPTIMVS.

Sicuti meditantium quidam vtiliter, & suo statui conformiter, tota vita pijs meditationibus occupati, non singulariter Diuinitatis sublimitates indagant, at simplici, humilique corde, eo modo, quo aut legunt, aut audiunt, interioritati propriæ satisfaciunt; ita profecto illi, qui ad vteriora mystica transire habent, omnes meditationes aliqua ad Diuinitatem transgressione, communiunt, & paulatim in eiusdem perceptione, notabile spatium meditationis vtiliter expendunt: cum enim in vno composito, Christus Dominus sit Deus, & Homo, optimè vtriusque consideratione anima deuota proficit.

Porro, sicut [cogitatio *a* transiit in meditationem, quum studiosè insistit, vt aliquid attentè consideret; ita transiit in contemplationem *b* quando reprobrositate sensualis cogitationis non permiscetur, accidentia deserit, quidditatis studium, vehementius intelligentiæ lumine depurat.] & ideo [ibi non oportet *c* cogitare de creaturis, nec de Angelis, nec de Trinitate: quia hæc sapientia non per meditationem præuiam, sed per affectus desiderium habet

aspirando consurgere. & [quemadmodum oportet nos *d* mori nobis ipsis, si in Deo viuere debemus, ita oportet etiam paulatim addiscere in Deo viuere, & requiescere per practicum effluxum amoris Dei; qui nos Deo vniat.] & hæc vt facilius tempore orationis mentalis peragi possint, consequenter dicimus,

*Præsentiam Dei foueri aspirationibus,
& alijs pijs exercitijs.*

ARTICVLVS OCTAVVS.

Vt ergò facilius, attentiusue diuinis considerationibus, tempore meditationis vacare liceat, oportet per diem in omnibus actionibus, paulatim se se ad aspirationis statum præparare, & frequenter, vel ex scriptura sacra, vel ex lectione pia, aliquas sententias, seu orationes iaculatorias assumere, quas iteratis vicibus, & affectibus cum sine interno gustu se compererit, in se ipso quasi eloquatur, & animitus proferat, iuxta illud Psalmist. Concupiuit *e* anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. & alibi, Prouidebam *f* Dominum in conspectu meo semper, quoniam à dextris est mihi, ne commouear.

Tanti porro refert, præsentiam Dei aspirationibus, & mentis eleuationibus continuò fouere, vt vel maximè ideo omnia alia mortificationis, & virtutis exercitia (quæ tantopere in-

D 2

culca-

a Gerson. Theol. myst. spec. Conf. 23. *b* Conf. 24. *c* Theol. myst. apud S. Bonavent. q. Vnic.
d Harph. l. 2. p. 2. c. 13. *e* Psal. 118. *f* Psal. 15.